

Djordje Balasevic

Prica O Vasi Ladackom

Znate l' pricu o Vasi Ladackom
i ja sam je tek onomad cuo
jednom devet dana nije izlazio iz birtije
kazu da je bio cudna sorta

Otac mu je bio sitni paor
'ranio je sedam gladnih usti
mati mu je bila plava
tiha, nezna, jekticava
umrla je s trideset i nesto

Imali su par jutara zemlje
malu kucu na kraju sokaka
na astalu navek hleba
taman tol'ko kol'ko treba
al' je Vasa hteo mnogo vise

Zeleo je konje vrane, po livadi razigrane
sat sa zlatnim lancem i salase
zeleo je njive plodne, vinograde blagorodne
u karuce pregnute cilase
ali nije mog'o da ih ima

Voleo je lepu, al' sirotu
uz'o bi je samo da je znao
voles jednom u zivotu
sad bogatu il' sirotu
to ne bira pamet nego srce

Sve se nad'o da ce ljubav proci
zanavek je otis'o iz sela

nikad nije pis'o nikom
venc'o se sa mirazdzikom
jedinicom, kcerkom nekog gazde

Dobio je konje vrane, po livadi razigrane
sat sa zlatnim lancem i salase
dobio je njive plodne, vinograde blagorodne
u karuce pregnute cilase
sve je im'o - nista im'o nije

Propio se, nije proslo mnogo
dusu svoju djavolu je prod'o
znali su ga svi birtasi
trazio je spas u casi
ali nije mog'o da ga nadje

Mlad je, kazu, bio kad je umro
'sred birtije od srcane kapi
klonula mu samo glava
ko da drema, ko da spava
i jos pamte sta je zadnje rek'o

Dzaba bilo konja vranih, po livadi razigranih
dzaba bilo sata i salasa
dzaba bilo njiva plodnih, vinograda blagorodnih
dzaba bilo karuca, cilasa
kada nisam s onom koju volem
kada nisam s onom koju volem

Znate l' pricu o Vasi Ladackom
i ja sam je tek onomad cuo
cak i oni slicni njemu
kada razmisle o svemu
kazu da je bio cudna sorta